

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 1T/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718010339
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1718010339.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, samosudcom Marekom Mikulčíkom, v trestnej veci obžalovaného I. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. novembra 2021 v Pezinku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: I. T., L.. XX.XX.XXXX E. J., P. J. G.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 03.01.2018 v čase asi o 18.20 h vo Svätom Jure po ulici Dr. Kautza následne po Pezinskej ulicu a ulici Hergottovej riadil osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia Limousine, EČV: P.-XXXGM, kde bol spozorovaný hliadkou OOPZ Pezinok, ktorá sa ho snažila zastaviť, avšak s vozidlom značne zrýchlil, nereagoval na svetelné výstražné znamenia hliadky; následne z vozidla na Hergottovej ulici vystúpil a schoval sa do príľahlých kríkov, odkiaľ ho vytiahli členovia hliadky OOPZ Pezinok a to i napriek tomu, že mu rozhodnutím Okresného súdu Pezinok, č. k. OT 41/2016 zo dňa 27.08.2016, právoplatným dňa 27.08.2016 bol uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 rokov, ktorý plynie od 27.08.2016 do 27.08.2018,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Za to mu súd

u k l a d á

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odkladá a obžalovanému sa ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, sa obžalovanému ustanovuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, 3 písm. f/ Trestného zákona, sa ako súčasť probačného dohľadu obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou Annou Ivaničovou, nar. 14.03.1981, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 21. septembra 2020 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok, so sídlom Meisslová ul. č. 5, 902 01 Pezinok uznesením ČVS : ORP-7/PE-PK-2018 zo dňa 03.01.2018 deklaroval začatie trestného stíhania pre skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona vykonaním zaistovacieho úkonu, a to zadržaním osoby podozrivej zo spáchania trestného činu dňa 03.01.2021 (§ 199 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 85 ods. 3 Trestného poriadku) a následne uznesením ČVS : ORP-7/PE-PK-2018 zo dňa 08.01.2018 vzniesol obvinenie I. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku). V predmetnej trestnej veci potom dňa 16.08.2018 prokurátor Okresnej prokuratúry Pezinok podal na tunajší súd obžalobu č. Pv 17/18/1107 - 17 zo dňa 16.08.2021 (ďalej len „obžaloba“) na vyššie uvedenom skutkovom a právnom základe.

Tunajší súd dňa 03.09.2018 vydal trestný rozkaz sp. zn. 1T/50/2018 proti ktorému obvinený prostredníctvom svojho obhajcu podal odpor zo dňa 03.12.2018, doručený tunajšiemu súdu dňa 03.12.2018, keďže odpor proti trestnému rozkazu bol podaný oprávnenou osobou a v zákonnej lehote, súd na podklade podanej obžaloby nariadil vo veci hlavné pojednávanie dňa 16. júna 2020 (§ 355 ods. 3 Trestného zákona), na ktorom prokurátor predniesol obžalobu v súlade s písomne podanou a obhajca obžalovaného k nej zaujal stanovisko (§ 256 ods. 1 Trestného poriadku), následne obžalovaný po zákonom poučení vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (§ 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku). V nadväznosti na predmetné vyhlásenie obžalovaného súd potom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2020 a dňa 9. novembra 2021 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov G. V., svedka I. E., svedkyne S. W., svedka G. X. a svedka C. D., prečítaním listinných dôkazov (§ 269 Trestného poriadku), a to úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok zo dňa 31.05.2018 (č. I. 91), výpisu z evidenčnej karty vodiča (č. I. 95-98), odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky obžalovaného (č. I. 99), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. I. 110-112), spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/40/2020, odpovede na lustráciu v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č. I. 299-328), úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok zo dňa 03.01.2018 (č. I. 68) a súčasne súd oboznámil vecný dôkaz - mapa s vyznačením pohybu vozidiel hliadky a obžalovaného a vecný dôkaz - fotografia (č. I. 71) (§ 270 ods. 1 Trestného poriadku).

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2020 a 9. novembra 2021 súd v procese dokazovania skúmal, či skutok uvedený v obžalobe sa stal a či napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, kto tento skutok spáchal a aký je stupeň závažnosti činu. Vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, vykonal dôkazy, o ktorých mal za to, že boli získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku). Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd vyslovil záver, že skutok sa stal, tak ako je uvedený v obžalobe a skutok spáchal obžalovaný.

K vykonaným dôkazom:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2020 vyhlásil, že bude vypovedať a po zákonom poučení v procesnom postavení obžalovaného k veci uviedol: „Ja by som chcel uviesť, že odkedy mi odobrali vodičské oprávnenie, ja som vôbec na aute nejazdil, ani nešoféroval. Dňa 03.01.2018, som sa bol prejsť na Pezinskej ulici vo Svätom Jure, pretože som sa chcel ísť pozrieť na zdravotné stredisko, kedy ordinuje zubný lekár, nakoľko ja som bol v tom čase v zahraničí a mal som nejaké zdravotné problémy. Ako som bol na prechádzke, zrazu som zbadal policajné auto so zapnutými majákmi, ja som vtedy močil, keď prišiel policajt pán E., začal na mňa kričať, vôbec nie je pravdou, že ma vyberali z nejakých kríkov, ja som v žiadnych kríkoch nebol. Policajti na mňa kričali, že sa mám priznať, spýtali ma jak psa, zobrali ma do auta, aj tu mi vraveli, že sa mám priznať. Odviezli ma na stanicu, kde ma hodili do CPZ-ky a keď robili prehliadku, hovorili mi „ty kokot, keď nájdeme kľúče, máš po piči“, avšak žiadne kľúče od auta nenašli, nenašli ani technický preukaz od auta, našli mi iba občiansky preukaz, ktorý som mal pri sebe na prechádzke. To je všetko, čo by som vlastnými slovami chcel k veci uviesť.“

Obžalovaný potom na otázky prokurátora, obhajcu a doplňujúce otázky samosudcu odpovedal nasledovne : Otázka prokurátora : Kde ste v tom čase bývali, zdržiavali, kde ste mali prechodné bydlisko? Odpoveď : Prechodné bydlisko som nemal nikde, býval som buď u priateľky v Bratislave, alebo u rodičov vo Svätom Jure na Pezinskej ulici č. 40, ale u rodičov len veľmi málo. Otázka prokurátora : Ako sa volal ten zubár, ktorého ste tam hľadali? Odpoveď : Ivan, na priezvisko si teraz neviem spomenúť, ale je to môj známy zubár, sestričku má pani T.. Otázka prokurátora : Viete čo je to za vozidlo, ktoré sa tam nachádzalo a ktoré policajti označili ako vozidlo, ktoré ste mal viesť vy? Odpoveď : Neviem, čo to bolo za vozidlo, bielych Insignii je dosť. Bola tma, ja som nevidel značku auta, ani som vôbec nejakým autám svoju pozornosť nevenoval a to bolo z toho dôvodu, že ma boleli zuby a bol som aj dosť nervózny. Otázka prokurátora : Kedy ste sa vrátili zo zahraničia? Odpoveď : Pred Vianocami, vrátil som sa z Malajzie. Otázka prokurátora : Pamätáte si, aký to bol deň 3. 1.? Odpoveď : To Vám neviem povedať, už je to viac rokov dozadu. Otázka prokurátora : Mali ste v minulosti k dispozícii nejaké vozidlo bielej farby zn. Opel? Odpoveď : Áno, mal som, ale ako mi zobrali vodičský preukaz, to auto som vrátil. Otázka prokurátora : To auto, ktoré tam na mieste sa nachádzalo, bolo to isté auto, ktoré ste mali vy predtým požičané? Odpoveď : To Vám neviem povedať, ako som už povedal, ja som autám žiadnu pozornosť nevenoval a bolo tam i viac áut v tom čase. Otázka prokurátora : Prečo si myslíte, že policajti by sa Vám mali nejako mstiť, mali ste s nimi v minulosti nejaký konflikt? Odpoveď : Pamätám sa, ako ma jeden z policajtov pán E., ten menší, viezol asi pred štyrmi rokmi, keď som bol v CPZ v inej veci za vodičský preukaz, na vyšetrenie do nejakej nemocnice. Možno policajti mali nejaký dôvod sa mi mstiť a možno aj nie, ja im do hláv nevidím. Mohli sa však dvaja dohodnúť, že odstúpajú T.. O žiadnom konkrétnom dôvode, prečo by ma mali krivo obviňovať, však ja vedomosť nemám. Otázka prokurátora : Vedeli by ste vysvetliť, ako sa do daného vozidla dostal dokument z VÚB banky, na ktorom je vaše meno a priezvisko? Odpoveď : Je to dosť možné, pretože v čase, keď som ja to auto používal, tam mohlo ostať hocičo. Otázka prokurátora : Koľko pred skutkom ste používali to dané vozidlo, pamätáte si to? Odpoveď : Neviem, kedy to auto bolo vôbec zakúpené, či to bolo v roku 2015 alebo 2016, avšak, ja som si dané auto užil možno mesiac - dva. Otázka prokurátora : Čiže dané vozidlo ste užívali len do doby, keď Vám bol odobratý vodičský preukaz? Odpoveď : Áno. Otázka prokurátora : Takže, keď je skutok z 25. 8. 2016, bolo to dovtedy? Odpoveď : Áno, je to možné. Otázka prokurátora : Vy keď ste to predmetné vozidlo potom odovzdávali, ste si ho neskontrolovali? Odpoveď : Ja som vozidlo nekontroloval, je možné, že v priehradke alebo za sedačkou zostali nejaké dokumenty, ktoré som nepotreboval. Otázka prokurátora : Aký to bol dokument, keď ste ho nepotrebovali? Odpoveď : Neviem, už si nepamätám. Otázka prokurátora : Máte účet vedený vo VÚB, a. s., mali ste v čase skutku vo VÚB vedený bankový účet? Odpoveď : Nie. Otázka prokurátora : Vykonávali ste vklady v hotovosti vo VÚB banke? Odpoveď : Možno áno, ja chodím do rôznych bánk. Otázka prokurátora : Kto je S. W.? Odpoveď : Moja bývalá priateľka, ktorá mi robí zo života peklo. Otázka obhajcu : Aký môžu mať dvaja príslušníci policajného zboru motív, že v prípravnom konaní svedčili proti Vám? Odpoveď : Pán E. mi raz povedal, že aj tak sa raz stretneme. Neviem prečo mi to hovoril, ja som v živote nemal so zákonom problémy, iba za ten vodičák. Na doplňujúcu otázku prokurátora: Môžem sa Vás spýtať, prečo ste nič takéto neuviedol pred prerušením pojednávania, keď som ja Vám položil takúto istú otázku? Odpoveď : Ja som si na to ešte spomenul. Aj pri tom, ako som vtedy čural v tých kríkoch, som si spomenul, že mi pán Štefanica povedal, že aj tak sa ešte raz stretneme. Na doplňujúce otázky samosudcu: Či je vozidlo Opel Insignia, ktoré užíval po dobu cca 2 mesiace, vybavené systémom autonómneho riadenia vozidla? Odpoveď : Nie. Vozidlo malo normálny spaľovací dieselový

motor. Otázka samosudcu : Keď ste boli na tej prechádzke, videli ste, že by niekto s tým vozidlom prišiel, zaparkoval? Odpoveď : Ja som tam videl jednu, možno dve dodávky, tieto sa mi zdá, že boli naštartované a svietili im autá. Ja som vôbec nevidel, že by s tým bielym Oplom niekto prišiel a zaparkoval ho tam. Otázka samosudcu : -Ako by ste si vysvetlili výpoveď jedného svedka, ktorý tvrdí, že po vašom zadržaní, priložil ruku na kapotu bieleho vozidla a bola horúca. Odpoveď : To môže povedať hocikto, že dal ruku na kapotu a táto bola horúca.

Svedok G. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2020 vypovedal, že dňa 03.01.2018 vykonával hliadkovú činnosť aj s kolegom vo Svätom Jure, išli po Pezinskej ulici a na križovatke s ulicou Dr. Kautza spozorovali oproti sebe v nízkej rýchlosti idúce biele vozidlo Opel Insignia, pravdepodobne malo značku P., ktoré riadil obžalovaný Kotleba. Svedok mal vedomosť o tom, kto je obžalovaný a osobne ho poznal, pretože mu pár mesiacov predtým osobne doručoval nejaké písomnosti zo súdu. Rovnako kolega osobne poznal obžalovaného, nakoľko realizoval jeho eskortu v súvislosti s jeho predchádzajúcim trestným činom, a kolega mal vedomosť o tom, že má uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Z uvedeného dôvodu sa rozhodli zastaviť ho, otočili sa s vozidlom a išli za ním, avšak on to spozoroval a začal veľkou rýchlosťou unikať, potom odbočil na Hergotovu ulicu, kde sa im nakrátko stratil z dohľadu, avšak potom v diaľke spozorovali brzdové svetlá automobilu a išli za ním. Keď prišli namiesto, vozidlo už bolo zaparkované a obžalovaný utekal dole smerom ku kríkom. Policajti ho vyzývali, aby prišiel hore, že chcú vykonať kontrolu, avšak obžalovaný tvrdil, že on iba močil v kríkoch, určite vozidlo nešoféroval, údajne nemá ani kľúče od predmetného vozidla. Odmietal vyjsť hore, preto museli ísť preňho, kde ho zobrali z kríkov, avšak bez použitia donucovacích prostriedkov, vôbec neprišlo k fyzickému kontaktu, zobrali ho naspäť na cestu a tam vykonali kontrolu. Lustráciou zistili, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel. Hoci stále tvrdil, že on to vozidlo nešoféroval, vykonali vizuálnu obhliadku vozidla a objavili, že v aute sú nejaké dokumenty, kde bolo zreteľne vidieť jeho meno a priezvisko a taktiež ho aj videli viesť dané vozidlo. Teda sa len utvrdili v tom, že on to vozidlo šoféroval.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že predmetný dokument sa nachádzal za sedadlom vodiča, v priečinku, fotografia dokumentu bola vyhotovená svedkom na jeho osobný mobilný telefón, pretože v danom čase nemali k dispozícii služobný fotoaparát. Svedok ďalej uviedol, že vozidlo našli zaparkované na provizórnom parkovisku, ktoré tam v tom čase bolo, ide o otvorené priestranstvo. Bola tam zaparkovaná jedna tatrovka, ďalej je tam lúka a dole potok. Cez cestu oproti sú obytné domy, vedľa tých kríkov z jednej strany je materská škôlka a od chrbta rodinné domy. Svedok uviedol, že má vedomosť o tom, že vo vzdialenosti cca 50-70 metrov za potokom sa nachádza zubná pohotovosť. Svedok vo svojej výpovedi poprel skutočnosť, že by konal z pomsty, obžalovaného osobne poznal, pretože mu doručoval písomnosti a kolega má vedomosť, že má uložený zákaz činnosti, preto je v zmysle zákona povinní konať pokiaľ dochádza k páchaniu trestnej činnosti. Svedok vo svojej výpovedi potvrdil, že si je bez akýchkoľvek pochybností istý, že obžalovaného videl šoférovať motorové vozidlo, jednak ho spolu s kolegom zahliadli vo veľmi nízkej rýchlosti a aj keď už bola tma, to miesto, na ktorom sa s vozidlami míňali, bolo dostatočne osvetlené na to, aby ho spoznali.

Na otázky obhajcu potom svedok vypovedal, že si už nepamätá, či videl obžalovaného vychádzať z vozidla, ale pamätá si, ako tento utekal smerom od vozidla. Fotografiu dokumentu nachádzajúceho sa v motorovom vozidle vyhotovil na svoj súkromný mobil v ten konkrétny deň, bezprostredne po tom, ako obžalovaného vyťažovali na mieste. Do interiéru vozidla sa svedok vôbec nedostal, pretože kľúče od vozidla sa nedali nájsť, obžalovaný najsôr tvrdil, že nevie, koho je to vozidlo, neskôr tvrdil, že vozidlo patrí nejakej firme a náhradné kľúče má doma. Fotografiu svedok z tohto dôvodu vyhotovil z exteriéru, stál vedľa vozidla, robil ju cez sklo. Fotografiu potom odosielal e-mailom na služobnú e-mailovú adresu, následne bola vytlačená a priložená k tým materiálom.

Na doplňujúce otázky samosudcu svedok uviedol, že bolo to rádovo v sekundách, kým sa policajti dostali k vozidlu po tom, čo spozorovali brzdové svetlá vozidla. Pokiaľ ide o počasie v čase skutku bola tma, bol január, pravdepodobne bolo sucho, sneh nebol určite, vonkajšiu teplotu svedok odhadnúť nevie. Osobne teplotu kapoty neskúšal, ale túto skúšal kolega a zistil, že táto je teplá.

Svedok I. E. na hlavnom pojednávaní konanom 16. júna 2020 k veci vypovedal, že v danom čase pracoval na OO PZ Pezinok, v deň spáchania činu, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, vykonávali s kolegom službu, boli vo Svätom Jure, bolo to ku koncu služby, keď sa presúvali po Pezinskej ulici a zbadali vo

vozidle obžalovaného T., o ktorom vedeli, že má uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel. Míňali sa s vozidlami pri kostole, je tam zlá cesta, spomalili na veľmi malú rýchlosť a vtedy ho videli, následne sa otočili a išli za jeho vozidlom, on však začal unikať, išiel ulicou dole, odbočil na Hergotovu ulicu, tam na chvíľku zastali, potom spozorovali brzdové svetlá, ako vozidlo zastavuje na tom parkovisku. Hneď tam prišli a videli obžalovaného, ako sa tvári pri kríkoch, že močí a že on je nejaká nezúčastnená osoba.

Na otázku prokurátora svedok uviedol, že každé policajné oddelenie má zoznam osôb, ktoré majú uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Na zozname je meno, priezvisko, typ vozidla, odkedy - dokedy platí zákaz činnosti, každý policajt si to vie pozrieť a môže byť zorientovaný. Svedok obžalovaného osobne nepozná, pozná ho zo služobnej činnosti, keďže asi jeden rok pred skutkom, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, bol obžalovaný stíhaný za obdobný trestný čin, vtedy bol v CPZ, sťažoval sa, že má nejaký ekzém a vtedy ho svedok viezol autom na ošetrovanie do nemocnice, preto vedel, že bude mať aj zákaz činnosti. Taktiež ho neskôr videl, ako jazdí na tom bielom vozidle, dokonca sa mu raz stalo, že obžalovaný tankoval na benzínovej pumpe vedľa neho. To auto nikto iný neužíval, len obžalovaný. Ďalej svedok uviedol, že trvalo len pár sekúnd, kým zaparkovali so svojim vozidlom za vozidlom, ktoré na mieste činu zaparkovalo predtým. Na otázku prokurátora, či svedok videl na mieste vystupovať z vozidla obžalovaného, svedok odpovedal, že vystupovať priamo nie, videli ho však ísť smerom od vozidla k tým kríkom. Žiadna iná osoba sa tam nenachádzala. Svedok si nepamätá, či videl nejaké uzamknutie auta. Služobné vozidlo neriadil, bol na mieste spolujazdca. Vozidlo spolu s kolegom obhliadali, dotykom na kapotu zistili, že motorová časť vozidla je teplá a hoci obžalovaný tvrdil, že dané auto nešoféroval, nemá k nemu žiaden vzťah, ani nevie, komu patrí, ohliadkou vozidla zistili, že vo vozidle sa nachádzali nejaké dokumenty na jeho meno. Následne, keď už boli s obžalovaným na oddelení, tak svoju verziu menil a tvrdil, že má od vozidla náhradné kľúče. S obžalovaným sa vtedy ťažko komunikovalo, svoje výpovedné verzie menil. Svedok je presvedčený, že v čase keď sa s vozidlami míňali, vozidlo riadil obžalovaný, bol to nezameniteľne on, žiadna iná osoba sa v tom vozidle nenachádzala.

Na otázku obhajcu, že pokiaľ je súčasťou vyšetrovacieho spisu dokument z VÚB banky, kedy a kde boli vyhotovené jeho kópie, svedok odpovedal, že vyhotovili to oni mobilným telefónom. Konkrétne fotografiu vyhotovil kolega. Fotografiu robil na mieste, kde bolo to vozidlo, na Hergotovej ulici na parkovisku.

Na otázky obžalovaného, potom svedok uviedol, že obžalovaný bol podozrivý z trestného činu, preto bol spútaný, pokiaľ by sa v komunikácii správal normálne, taktiež by sa správali normálne, sú mu ako zrkadlo. V danom čase sme nedisponovali kamerou vo vozidle, preto nemajú k dispozícii fotozáznam ako obžalovaný viedol motorové vozidlo.

Svedkyňa S. W. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2020 vypovedala, že k veci môže uviesť, že dňa 03.01.2018 nežila spoločne s obžalovaným, pretože mali taký vzťah vezmeme sa - nevezmeme sa, nebol to úplne normálny vzťah, ale presne vie, že on to vozidlo viedol, pretože sa s tým svedkyňou chválil v telefóne. Doslova uviedol: „preštal som policajtov“. Tvrdil, že kľúče od auta si schoval do nejakých kameňov a tváril sa pri kríkoch, že močí.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že mala vedomosť o tom, že obžalovanému zobrali vodičský preukaz. V čase, keď mu zobrali vodičský preukaz s ním žila. Vedela o tom, že obžalovaný počas zákazu činnosti viedol motorové vozidlá, obžalovaný mal známeho z autopožičovne, preňho nebol problém mať akékoľvek motorové vozidlo, on tie vozidlá striedal a vie, že ich aj riadil, pretože on bez auta nevedel fungovať. Boli to vozidlá značky Opel Astra, Mercedes, Insignia a motocykel. Tieto neboli všetky z požičovne, Opel Astra bolo vozidlo patriace svedkyňi, ktoré mala na leasing. Ide o požičovňu v Trnave, avšak Opel Insignia je písaný na inú firmu a na súkromnú osobu a nie na autopožičovňu.

Na otázku obžalovaného svedkyňa uviedla, že si nič nevymyslela, všetko o čom vypovedala je pravda, a už je na čase, aby pravda vyšla konečne najavo. Svedkyňa uvádza, že má ešte ako dôkaz odloženú komunikáciu v telefóne s obžalovaným, keď jej píše v čase, keď má zákaz činnosti: „Ja som tu na motorke“.

Na doplňujúce otázky samosudcu ako dlho trval jej vzťah s obžalovaným uviedla, že trval dva a pol roka. Od roku 2014 zhruba do roku 2016 spolu aj bývali v spoločnej domácnosti.

Svedok G. X., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2020 vypovedal, že s obžalovaným sa pozná, sú kamaráti. Vie, že užíval biele vozidlo Opel Insignia, ktoré bolo vo vlastníctve spoločnosti, kde bol svedok konateľom. Dohoda bola taká, že si bude na to vozidlo platiť splátky a bude ho užívať. Potom však mal konflikt so zákonom, kvôli alkoholu za volantom, tak dospeli k tomu, že už nebude dobré, aby vozidlo naďalej užíval a svedok sa následne dohodol s C., že on bude užívať toto biele vozidlo Opel Insignia a potom si vozidlo zoberie naspäť obžalovaný v čase, keď bude už mať vrátený vodičský preukaz. Svedok si však už presné dátumy nepamätá ani nevie odkedy presne dal vozidlo C. D. a kto vozidlo užíval dňa 03.01.2018.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že auto bolo na leasing a aj stále je cez spoločnosť Quatro a dohoda bola taká, že splátku 230,- € bude počas užívania platiť obžalovaný. Na otázku prokurátora prečo svedok v prípravnom konaní uvádzal, že vozidlo mal obžalovaný len tak požičané, že nič za požičanie neplatí a len zháňa lístky na futbal, svedok odpovedal, že uvedené je pravda, on zháňal lístky na futbal a v skutočnosti platil len tú splátku leasingovej spoločnosti a za užívanie mu nič neplatil. Ja v tom rozpor nevidím. V súčasnosti platí tie splátky opäť obžalovaný a nie C. D.. Auto by malo byť odparkované, odišla na ňom prevodovka. Pokiaľ ide o zmluvu o výpožičke s pánom D., ktorá je v spise, uzatváraná mala byť v novembri 2017, je otázne či je účinná, tá prevodovka je pokazená. Potom, ako mal v roku 2016 obžalovaný konflikt so zákonom a bol mu odobratý vodičský preukaz, svedok potvrdil, že vozidlo mu vrátil aj fyzicky.

Medzi augustom 2016 a novembrom 2017 bolo auto odstavené v Bratislave pred Tromi vežami, sem tam sa používalo, ale nikto ho nemal požičané. V novembri 2017 svedok osobne odovzdávala auto fyzicky pánovi D., pamätá si, že v aute bol neporiadok, bol tam bodrel, svedok to auto neupratoval, najazdené malo cca 200 000 km.

Na otázku obžalovaného, či znela dohoda medzi svedkom a obžalovaným tak, že keď mu vrátia vodičák, tak si auto môže zobrať naspäť, uvedené svedok potvrdil.

Na doplňujúce otázky sudcu svedok uviedol, že kľúče od toho auta boli dvoje, on má náhradné kľúče doma a druhá sada kľúčov je v aute.

Svedok C. D., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. novembra 2021 vypovedal, že vozidlo Opel Insignia mal požičané od pána Zámešku, na ktorého mu dal telefonický kontakt obžalovaný. Svedkovi sa totiž jeho auto pokazilo a obžalovaný k nemu chodieval do bufetu, tento mu povedal, že má známeho, ktorý by mu auto vedel požičať. Svedok potom kontaktoval pána X., zistili, že majú aj spoločných známych. Pán X. mu teda auto požičal bezodplatne, auto som užíval asi rok, pravdepodobne od leta roku 2017 do leta roku 2018. O požičaní auta spisali zmluvu, auto používal svedok a niekedy aj brigádnicka, ktorú zamestnával v bufete, táto s ním niekedy chodila na nákupy tovaru. Od tohto vozidla mal jeden kľúč, vozidlo zvykol parkovať vo Vajnorochoch, avšak viac krát sa mi aj pokazilo, odparkoval ho niekde za Piešťanmi a potom ma odťahovka odtiahla do Trenčína.

Na otázku prokurátora svedok uviedol, že auto Opel Insignia malo na bočných dverách tmavé fólie na oknách, chodieval s ním aj do Svätého Jura kupovať zákusky a domnieva sa, že aj v Jury mal s tým autom nejaké problémy a pravdepodobne ho tam raz aj nechal. On už si to všetko až tak dobre nepamätá, má nejaké problémy s pamäťou. Tie zákusky do Jura si chodieval kupovať ako pochúťku pre seba, nie ako tovar do bufetu. Tá prevádzka so zákuskami bola otvorená cez deň.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. novembra 2021, súd vykonal nasledujúce listinné dôkazy, a to ich čítaním (§ 269 Trestného poriadku), pričom

Z úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok zo dňa 31.05.2018 (č. I. 91), vyplynulo, že dňa 28.05.2018 telefonicky kontaktovala OO PZ Pezinok S. W., za účelom podania informácie o obžalovanom, pričom uviedla, že tento má opakovanie viesť motorové vozidlá rôzneho typu ako Mercedes bledo modrej farby, Audi čiernej farby, motocykel Kawasaki. Menovaná uviedla, že obžalovaný sa na týchto vozidlách pravidelne presúva po meste Trnava a taktiež po meste Svätý Jur, kde navštevuje svoju matku, pričom sa má menovanej chváliť ako prešiel policajtom cez rozum, keď ho chytili v čase zákazu činnosti ako viedol vozidlo, pričom si kľúče schoval pod nejaký kameň, nachádzajúci sa v blízkosti vozidla Opel Insignia. Menovaná ďalej uviedla, že je ochotná vypovedať, avšak má strach, keďže obžalovaný je podľa jej slov agresívny a má známych policajtov v meste Trnava, ktorí jeho protiprávne konanie neriešia.

Z evidenčnej karty vodiča (č. I. 95-98) vyplynulo, že obžalovaný ma evidovaných sedemnást' priestupkov proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky (§ 22 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) vybavených blokovými pokutami. Obžalovanému dňa 07.10.2007 začal plynúť zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní osem mesiacov uložený mu dopravným inšpektorátom Bratislava V č. k. : ORP-P-830/VV-PSt-2007, dňa 22.10.2010 mu začal plynúť zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní dvanásť mesiacov uložený mu dopravným inšpektorátom Bratislava V č. k. : DU:113/2010, dňa 27.08.2016 mu začal plynúť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní dvadsaťštyri mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/41/2016 zo dňa 27.08.2016.

Z odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry obžalovaného (č. I. 99) vyplynuli dva záznamy, a to odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/41/2016 zo dňa 27.08.2016, právoplatným dňa 27.08.2016, ktorým súd uznal obžalovaného vinného zo spáchania prečinu ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu peňažný trest vo výške 800,- eur, súd pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace. Popri peňažnom treste mu súd uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dva roky. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný peňažný trest zaplatil dňa 27.07.2017. Vzhľadom na to, že obžalovanému boli uložené tresty k zahladeniu ktorých dochádza ich vykonaním, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený (§ 92 ods. 2 Trestného poriadku). Druhý záznam sa týka odsúdenia obžalovaného Okresným súdom Trnava, ktorý rozsudkom sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 21.09.2020, právoplatným dňa 21.09.2020, uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona, za ktorý mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov, súd rozhodol o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a určil skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a šesť mesiacov. Obžalovanému súčasne uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme, a to ani prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. I. 110-112) vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 14.02.2014 do 03.08.2018 dopustil dvadsaťdvoch priestupkov nielen na úseku plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky (§ 22 zákona o priestupkoch), ale dňa 01.03.2018 a 29.03.2016 aj priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, a to hrubým správaním voči S. W. (§ 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch), tieto boli vybavené pokarhaním.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnom registri priestupkov a správnych deliktov (č. I. 299-328), vyplýva dvadsaťdeväť záznamov, pričom obžalovaný sa dopustil spáchania priestupkov nielen na úseku plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky (§ 22 zákona o priestupkoch), ale dňa 01.03.2018 a 29.03.2016 aj priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, a to hrubým správaním voči S. W. (§ 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch), tieto boli vybavené pokarhaním.

Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/40/2020 oboznámeného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. novembra 2021 vyplynulo, že na podklade obžaloby podanej prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava č. : 1 Pv 560/18/2207 - 43 zo dňa 19.05.2020 Okresný súd Trnava rozsudkom sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 21.09.2020, právoplatným dňa 21.09.2020, uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona, za ktorý mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov, súd rozhodol o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a určil skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a šesť mesiacov. Obžalovanému súčasne uložil obmedzenie spočívajúce v obmedzení kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme, a to ani prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby.

Z úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok zo dňa 03.01.2018 okrem iného vyplynulo, že nstržm. G. a nstržm. JM. dňa 03.01.2018 vykonávali hliadkovú činnosť vo Svätom Jure, pričom sa presúvali na ulici Pezinská a Dr. Kautza spozorovali oproti sebe v nízkej rýchlosti idúce biele vozidlo Opel Insignia, EČ : TT-XXX-GM, ktoré smerovalo z ulice Dr. Kautza smerom do križovatky ulíc Pezinská a Dr. Kautza, ktoré sú riadne osvetlené, pričom pri jej vyhybaní sa v rýchlosti približne 5 km/h na mieste spozorovali a opoznali osobu

I. T. nar. XX.XX.XXXX, oblečeného v modrej bunde ako vedie vozidlo a na základe miestnej a osobnej znalosti mali vedomosť, že táto osoba má uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

K hodnoteniu dôkazov a k výroku o vine:

Obžalovaný I. T. popieral spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu, v konaní pred súdom ako aj v prípravnom konaní, keď vypovedal v procesnom postavení obvineného, teda poprel, že by viedol motorové vozidlo počas výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu uloženého mu súdom za iný jeho trestný čin, a tým maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

V neprospech obžalovaného svedčí výpoveď G. V. zo 16. júna 2020, z ktorej vyplýva, že svedok si je bez akýchkoľvek pochybností istý, že osobu obžalovaného spoznal v čase a mieste spáchania skutku ako vedie motorové vozidlo značky Opel Insignia, EČ : TT-XXX-GM. Dôveryhodnosť uvedeného tvrdenia zvyšuje výpoveď svedka o tom, že obžalovaného svedok pozná zo služobnej činnosti, a jednak počas vzájomného stretu motorových vozidiel sa tieto míňali vo veľmi nízkej rýchlosti 5 km/h a na dostatočne osvetlenom cestnom úseku na Pezinskej ulici na križovatke s ulicou Dr. Kautza vo Svätom Jure. Nie je potom rozhodujúce, či malo vozidlo na bočných dverách tmavé fólie na oknách, ak sa vozidlá míňali čelne. Pokiaľ ide o časový horizont v rámci ktorého policajná hliadka vozidlo stratila z dohľadu, tento trval príliš krátky čas na to, aby došlo k zámene vozidiel, potom tiež nebol dôvod na to, aby bez opoznania osoby obžalovaného zmenila policajná hliadka smer jazdy a osoba vedúca motorové vozidlo začala pred policajnou hliadkou unikať. Napriek tomu, že svedok vypovedal, že obžalovaného nevidel vystupovať z motorového vozidla, potom čo odbočili na Hergotovu ulicu a vozidlo zastavilo na parkovisku, svedok však obžalovaného videl opätovne rýchlo unikať smerom od vozidla. Navyše podľa výpovede svedka na parkovisku sa nenachádzali iné osoby, ani iné motorové vozidlá. Bezprostrednú jazdu vozidla pred jeho zastavením potvrdzuje výpoveď svedka o tom, že pri vizuálnej obhliadke vozidla dotykom ruky na kapote vozidla zistil, že táto je horúca.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti o ktorých vypovedal k veci svedok G. dňa 16. júna 2020 potvrdzuje aj výpoveď svedka I. zo dňa 16. júna 2020, obžalovaného teda usvedčujú výpovede dvoch svedkov - svedka V. a svedka E., ktorí pokiaľ ide o ich vzťah v čase spáchania skutku vykonávali spolu službu, teda svedkovia sa síce navzájom poznajú, avšak z hľadiska na popísaný priebeh skutkového deja sú ich výpovede totožné, v žiadnych častiach nie sú rozporné, navyše sa zhodujú s ich výpoveďami z prípravného konania, keď svedkovia svoje verzie v predsúdnom konaní ani v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní v žiadnych častiach nemenili. Pokiaľ ide o ďalší dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaného, ktorý si vzájomne neodporuje s výpoveďami svedka V. a svedka E., naopak potvrdzuje dôveryhodnosť týchto výpovedí, je listinný dôkaz, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 9. novembra 2021 jeho čítaním (§ 269 Trestného poriadku), a to úradný záznam Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok zo dňa 03.01.2018, ďalej je to záznam zo šetrenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok zo dňa 03.01.2018, ktoré vykonal stržm. C. J..

Pokiaľ ide o dôveryhodnosť výpovede obžalovaného zo dňa 16. júna 2020, túto spochybňuje najmä skutočnosť, že jeho výpovedné verzie v priebehu prípravného konania a následne potom v konaní pred súdom menil, čo vyplýva aj z výpovede svedka E. zo dňa 16. júna 2020 „keď vozidlo spolu s kolegom obhliadali, obžalovaný tvrdil, že dané auto nešoféroval, nemá k nemu žiaden vzťah, ani nevie, komu patrí, pričom ohliadkou vozidla zistili, že vo vozidle sa nachádzali dokumenty na jeho meno. Následne, keď už boli s obžalovaným na oddelení, tak svoju verziu menil a tvrdil, že má od vozidla náhradné kľúče. S obžalovaným sa podľa výpovede svedka ťažko komunikovalo, svoje výpovedné verzie menil.“ Skutočnosť, že obžalovaný užíval motorové vozidlo Opel Insignia vyplýva z výpovede svedka X. zo dňa 9. novembra 2021, ktorý je konateľom obchodnej spoločnosti DCS Trnava, spol. s r.o, ktorá je vlastníkom motorového vozidla, avšak v dôsledku odsúdenia obžalovaného za trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa obžalovaný dopustil práve na predmetnom vozidle, svedok uzavrel dohodu s C. D., ktorému prenechal vozidlo na užívanie a následne si mal vozidlo zobrať naspäť obžalovaný, a to po výkone trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený v súvislosti so spáchanou trestnou činnosťou. V neprospech obžalovaného, ale svedčí jeho výpoveď o tom, že svedok si už presné dátumy nepamätá, nevie odkedy presne prenechal vozidlo C. D. a súčasne nemá vedomosť o tom, kto užíval motorové vozidlo dňa 03.01.2018, teda v čase spáchania skutku. V prospech obžalovaného potom vypovedal aj C.

D., ktorý vo svojej výpovedi zo dňa 9. novembra 2021 potvrdil, že svedok X. mu auto požičal bezodplatne, užíval ho asi rok, pravdepodobne od leta roku 2017 do leta roku 2018. Chodieval s ním aj do Svätého Jura kupovať zákusky a domnieva sa, že aj v Jury mal s tým autom nejaké problémy a pravdepodobne ho tam raz aj nechal, opätovne však svoju výpoveď spochybnil tvrdením, že má problémy s pamäťou, teda z výpovede jednoznačne nevyplývalo, či v čase a mieste spáchania skutku viedol motorové vozidlo alebo zaparkoval na mieste činu C. D..

Pokiaľ ide o obhajobné tvrdenie obžalovaného, ktoré svedčí v jeho prospech, a to, že sa nepodarilo zabezpečiť kľúč od motorového vozidla, čo vyplýva aj zo záznamu o obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 03.01.2018, toto je potom v rozpore s výpoveďou svedkyne S. W. zo dňa 16. júna 2020, ktorej sa mal obžalovaný chváliť o tom ako prešiel policajtom cez rozum, keď ho chytili v dobe výkonu trestu zákazu činnosti ako viedol motorové vozidlo, pričom si kľúče schoval pod nejaký kameň nachádzajúci sa v blízkosti vozidla Opel Insignia a tváril sa pri kríkoch, že močí. Vzhľadom na časové a logické súvislosti skutku popísaného v obžalobe, keď pred policajnou hliadkou podľa výpovede svedkov V. a svedka E. po zastavení vozidla na parkovisku obžalovaný unikol smerom ku kríkom, potom tieto možno vyhodnotiť za súladné s dejovým priebehom a skutkom popísaným v obžalobe. Výpoveď svedkyne S. W. je potom podložená aj listinným dôkazom, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 9. novembra 2021 jeho čítaním (§ 269 Trestného poriadku), a to úradný záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodné oddelenie Policajného zboru Pezinok zo dňa 31.05.2018, keď tieto si vzájomne neodporujú, naopak napriek pomerne dlhému časovému odstupu si zachovávajú obsahovú konzistenciu.

S tvrdeniami na ktorých bola postavená obhajoba obžalovaného sa súd nemohol stotožniť, keďže výsledky dokazovania ich vyvracajú a bez pochybností vylučujú akýkoľvek iný záver, než je ten, že skutok spáchal obžalovaný, a teda na základe vykonaných dôkazov, logických a časových súvislostí súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Súd nezistil okolnosti, ktoré by boli prekážkou pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči obžalovanému, teda nezistil existenciu okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Trestného zákona) okolnosti smerujúce k zániku trestnosti a trestu (§ 84 až § 90 Trestného zákona), ani okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť, preto podľa súdu je obžalovaný trestne zodpovedný za spáchaný trestný čin (a contrario § 22 a § 23 Trestného zákona).

K právnej kvalifikácii skutku súd uvádza, že z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/41/2016 zo dňa 27.08.2016, právoplatným dňa 27.08.2016, súd uznal obžalovaného vinného zo spáchania prečinu ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu peňažný trest vo výške 800,- eur, súd pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace. Popri peňažnom treste mu súd uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dva roky, pričom skutku, ktorý mu je kladený za vinu sa dopustil dňa 03.01.2018, teda počas výkonu trestu zákazu činnosti uloženého mu súdom za spáchaný trestný čin. Uvedené vyplýva aj z evidenčnej karty vodiča obžalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, potom svojím konaním vytváral prekážky v riadnom výkone rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, teda naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. V dôsledku čoho obžalovaný porušil zákonom chránený záujem na riadnom a nerušenom výkone rozhodnutí súdov, ktorý je individuálnym objektom skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Vo vzťahu k osobe obžalovaného nemožno aplikovať okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť s tým, že obžalovaný je subjektom skutkovej podstaty trestného činu, ktorý je nositeľom špeciálnej vlastnosti, teda ten komu bol uložený trest zákazu činnosti, súd má potom za naplnený aj ďalší obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu pokiaľ ide o subjekt skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu súd má za preukázané, že bola naplnená vedomostná a vôľová zložka obligatórneho znaku subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, ktorým je zavinenie, a toto je u obžalovaného vo forme priameho úmyslu (§ 15 písmeno a) Trestného zákona), keď

obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, a teda jeho psychický vzťah k objektívnym znakom skutkovej podstaty trestného činu vyplýva zo samotnej skutočnosti, že napriek trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol súd uložený v inej trestnej veci viedol motorové vozidlo, čím nemožno spochybniť existenciu vedomosti a vôle obžalovaného k porušeniu zákonom chráneného záujmu na riadnom a nerušenom výkone rozhodnutí súdov.

Po zistení formálnych znakov trestného činu, ktorý je z hľadiska druhu trestných činov a z hľadiska kritéria triedenia trestných činov podľa závažnosti prečinom, súd skúmal aj jeho materiálnu stránku, a to z dôvodu posúdenia tej skutočnosti, či v danom prípade prichádza do úvahy aplikácia materiálneho korektívu (§ 10 ods. 2 Trestného zákona). Na tomto základe dospel súd k záveru, že konkrétna závažnosť prečinu dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň závažnosti, teda stupeň vyšší než nepatrný, a to z hľadiska spôsobu vykonania trestného činu, jeho následku, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, miery zavinenia a pohnútky, keď samotné nerešpektovanie súdom uloženého trestu v dôsledku predchádzajúcej kriminálnej kariéry obžalovaného a spáchanie trestného činu vo forme priameho úmyslu, keď nejde o prečin spáchaný z nedbanlivosti, predstavujú atribúty pre vyslovenie záveru, že stupeň závažnosti spáchaného prečinu dosahuje takú závažnosť, ktorá nie je prekážkou pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči obžalovanému.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, keď obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

K výroku o treste:

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona). Taktiež súd v tejto súvislosti zobral do úvahy význam záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorý bol v dôsledku spáchaného trestného činu porušený ako aj jeho závažnosť.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, vychádzajúc z účelu trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe druhu trestného činu (t.j. či ide o prečin alebo zločin, alebo o subkategóriu zločinu - obzvlášť závažný zločin), povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred páchatelmi trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti za súčasného rešpektovania zásady personalita trestu, keď trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pokiaľ ide o funkcie trestného práva, ktorými sú funkcia ochranná, regulatívna, preventívna a represívna, tieto sú premietnuté okrem iného aj v rámci definície účelu trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona). Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom prevencie. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne

odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20201101>>.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd môže podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Súd dospel vzhľadom na vykonané dokazovanie k záveru, že obžalovanému je nevyhnutné uložiť súhrnný trest (§ 42 ods. 1 Trestného zákona), a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Trestného zákona), teda pri aplikácii absorpčnej zásady súd trest ukladá podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný (§ 41 ods. 1 Trestného zákona), keďže skutku uvedeného v obžalobe právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona sa obžalovaný dopustil dňa 03.01.2018, teda predtým, než bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 21.09.2020 za iný jeho trestný čin.

Súd bol pri určovaní druhu a výmery trestu viazaný ustanovením § 42 ods. 2 veta druhá Trestného zákona v spojení s § 2 ods. 2 Trestného zákona, teda súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, pričom podľa súdu nie sú splnené podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu (§ 44 Trestného zákona). Súd potom vychádzajúc z taxatívneho výpočtu druhov trestov (§ 32 Trestného zákona) uložil obžalovanému trest odňatia slobody, ktorý je v rámci zaradenia predmetného výpočtu na prvom mieste, teda je trestom najprísnejším, keď jeho následkom je ujma na osobnej slobode odsúdeného, a tento bol uložený aj skorším rozsudkom za súčasnej aplikácie trestnoprávneho inštitútu, ktorým je podmieničný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom (§ 51 Trestného poriadku). Inými slovami povedané, súd neuložil taký druh trestu, o ktorom zákon predpokladá, že je miernejší z hľadiska jeho zaradenia v ustanovení § 32 Trestného zákona resp. neuložil ani trest alternatívny k trestu odňatia slobody. Súčasne súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, keď páchatel' sa dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) v súvislosti s touto činnosťou, na ktorú je potrebné osobitné povolenie (§ 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona) a súčasne objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu spočíva v tom, že obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, teda je zrejmé, že trest zákazu činnosti obžalovanému už skôr uložený nenaplnil doposiaľ účel trestu, teda je nevyhnutné na obžalovaného opakovane pôsobiť uložením predmetnej trestnej sankcie, pričom uvedenému nebráni zásada nezlučiteľnosti trestov vyjadrená v ustanovení § 34 ods. 7 Trestného zákona.

Súd obžalovaného odsudzuje za dva úmyselné trestné činy spáchané vo viacčinnom rôznorodom súbehu, pričom z týchto dvoch zbíhajúcich sa trestných činov, ktoré sú z hľadiska druhu trestných činov a z hľadiska triedenia trestných činov podľa kritéria závažnosti prečinmi, a to prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona a prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, najprísnejšie trestným je prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý Trestný zákon ustanovuje vo svojej osobitnej časti trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere až na dva roky.

Pri výmere ukladaných trestov súd taktiež obligatórne prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona). Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti tieto súd nezistil žiadne. Priťažujúcou okolnosťou pre obžalovaného bola skutočnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona). Pokiaľ ide o fakultatívne zohľadnenie priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že páchatel už bol za trestný čin odsúdený, súd na túto neprihliadol jednak z dôvodu, že priťažujúca okolnosť v podobe predchádzajúceho odsúdenia za trestný čin neprichádza pri trestnom čine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona do úvahy, ak obžalovaný sa predmetného prečinu dopúšťa tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje práve predchádzajúce odsúdenie v dôsledku ktorého bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti, a to z dôvodu aplikácie princípu „ne bis in idem“ teda na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno opakovane prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť (§ 38 ods. 1 Trestného zákona) (R 21/2009 - sp. zn. 4To7/2008 zo dňa 25.11.2008) a jednak odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/41/2016 zo dňa 27.08.2016, právoplatným dňa 27.08.2016 už bolo zo zákona zahladené, teda sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený.

Prevažujúci pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami (1:0) je potom potrebné zohľadniť v rámci modifikácie trestnej sadzby trestu odňatia slobody, teda u obžalovaného sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Trestného zákona). Základom pre výpočet zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody je rozdiel medzi hornou (2 roky/24 mesiacov) a dolnou hranicou trestnej sadzby (0 rokov) ustanovenej v § 348 ods. 1 Trestného zákona, teda dolná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o 1/3 - o osem mesiacov, pri zohľadnení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je potom u obžalovaného trestná sadzba trestu odňatia slobody od osem mesiacov do dvadsaťštyri mesiacov. Súd potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej hranici novovytvorenej trestnej sadzby vo výmere osem mesiacov, avšak súčasne uložil trest prísnejší ako bol uložený v skoršom rozsudku. Vyššie uvedené zohľadnil aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti, teda súd v dôsledku prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu zákazu činnosti o 1/3, keď základom pre výpočet zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou (10 rokov) a dolnou hranicou trestnej sadzby (1 rok), teda dolná hranica sa zvyšuje o 3 roky, súd potom uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v dolnej hranici novovytvorenej trestnej sadzby vo výmere štyri roky.

Avšak vzhľadom na to, že nepodmienečný trest odňatia slobody je trestom „ultima ratio“ a podľa súdu sú splnené podmienky pre podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, keď súd ukladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov (§ 51 ods. 1 Trestného zákona) a vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný (§49 ods. 1 Trestného zákona), keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa síce pravidelne dopúšťa priestupkov na úseku plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky (§ 22 zákona o priestupkoch), avšak z odpisu registra trestov vyplýva, že bol v minulosti dva krát súdne trestaný pre menej závažnú trestnú činnosť, pričom odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/41/2016 zo dňa 27.08.2016, právoplatným dňa 27.08.2016, už bolo zo zákona zahladené, súd potom viazaný ustanovením § 42 ods. 2 veta druhá Trestného zákona, keď súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, rozhodol, že výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienečne odloží a obžalovanému uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú určil na dva roky, teda v trvaní dlhšom ako ju súd určil v predchádzajúcom rozsudku.

Keďže súd ukladal obžalovanému súhrnný trest rozsudkom zrušil výrok o treste rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 21. septembra 2020 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Keďže skorším rozsudkom bolo obžalovanému uložené ako súčasť probačného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou S., v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami (§ 51 ods. 2,

3 písm. f) Trestného zákona), súd potom podľa ustanovenia § 42 ods. 2 veta tretia Trestného zákona per analogiam uložil obžalovanému v rámci probačného dohľadu aj vyššie uvedené obmedzenie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Pezinok, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Bratislave. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

-prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;

-príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

-zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;

-poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.